

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **E. B.**, nar. X., bytom S., zastúpená Mgr. M., advokátom, Advokátska kancelária B., J., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Bratislave**, Trenčianska č. 55, Bratislava, za účasti: **1. T.**, IČO: X., S., **2. RSDr. Ing. I.I.**, nar. X. a **3. Ing. B.**, nar. X., obaja bytom D., obaja zastúpení K., s. r. o., IČO: X., P., **4. H.**, P., **5. S.**, IČO: X., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2198/8653/2007/D, Zn.: 9/92 zo dňa 22.11.2007, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/53/2007-53 zo dňa 22.11.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/53/2007-53 zo dňa 22. novembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením č. k. 4Sp/53/2007-53 zo dňa 22.11.2011 Krajský súd v Bratislave zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), vzhľadom na späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľky a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že pred začatím pojednávania vo veci samej dňa 22.11.2011 uviedol právny zástupca navrhovateľky, že na opravnom prostriedku, ktorý podal proti rozhodnutiu odporcu č. 2198/8653/2007/D, Zn.: 9/92 zo dňa 22.11.2007 netrvá.

Proti uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, včas odvolanie z dôvodu, že účastníkovi konania sa odňala možnosť

konat' pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.) a že konanie trpí inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b) O. s. p.). Uviedla, že vytýkaná vada a nesprávny postup súdu spočíva v omyle súdu a účastníkov konania v prejavoch na pojednávaní dňa 22.11.2011, z ktorého vyplynulo zastavenie konania bez skutočnej existencie právneho dôvodu potrebného na takýto postup – právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní dňa 22.11.2011 na otázku súdu, či na podanom návrhu – opravnom prostriedku trvá, odpovedal, že netrvá, a to v domnienke, že bol súdom dotazovaný, či trvá na pojednávaní za účasti Ing. I. B. a či namieta voči nepripusteniu manželov S. ako vedľajších účastníkov, resp. či na takomto vedľajšom účastníctve trvá. K omylu údajne došlo z dôvodu, že o všetkých troch otázkach procesnej prípravy pojednávania konal súd prakticky súčasne.

Na záver navrhovateľka uviedla, že na podanom návrhu – opravnom prostriedku voči rozhodnutiu odporcu stále trvá a nikdy ho výslovne nevzala späť tak, ako to vyžaduje § 41 a nasl. O. s. p. Keďže krajský súd zastavil konanie bez patričného právneho dôvodu, čím bola navrhovateľke de facto odňatá možnosť konat' pred súdom, navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril prípisom zo dňa 23.01.2012, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru konal krajský súd správne a postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Keďže navrhovateľka bola v konaní zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý má ovládať postup súdu a proces konania a bol na vyjadrenie opakovane vyzývaný, pričom mal možnosť zastavenie konania zvrátiť, odporca žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil.

Účastník H. sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril prípisom zo dňa 19.01.2012, v ktorom uviedol, že na pojednávaní vyzval krajský súd právneho zástupcu navrhovateľky, aby sa vyjadril, či trvá na podanom opravnom prostriedku, pričom takýto postup je bežný a v konaní bolo výslovne deklarované, že navrhovateľka na podanom opravnom prostriedku netrvá, čo bolo aj riadne zaprotokolované a proti takejto protokolácii nikto zo zúčastnených nič nenamietal. Účastník nevyhlásil, že išlo o omyl zo strany navrhovateľky, resp. jej právneho zástupcu, avšak tento omyl nespočíval v konaní alebo nekonaní súdu. Na záver uviedol, že späťvzatie späťvzatia nie je možné a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne v plnom rozsahu potvrdil.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril aj účastník S. prípisom zo dňa 25.01.2012, v ktorom poukázal na komentár k Občianskemu súdnemu poriadku (Števček/Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok komentár, C.H.BECK, 1. vydanie 2009, str. 613), podľa ktorého zákon výslovne trvá na tom, že k odňatiu možnosti konať pred súdom muselo dôjsť postupom súdu a k naplneniu pojmového znaku nedôjde, ak k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo len v dôsledku nedostatkov v aktivite, resp. postupe účastníka konania, prípadne jeho zástupcu. Účastník zdôraznil, že navrhovateľku v konaní zastupuje kvalifikovaný zástupca – advokát, pričom zastavenie konania nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom, nakoľko k nemu nedošlo postupom súdu, ale mohlo k nemu dôjsť len postupom právneho zástupcu navrhovateľky. Účastník poukázal v súvislosti s posudzovaním možného rozporu medzi prejavom a vôľou účastníka aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/128/2010 zo dňa 28.10.2010. Na základe uvedeného žiadal účastník odvolací súd, aby napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil v celom rozsahu.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nebolo možné priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p.

Podľa § 250l ods. 1 a 2 O. s. p. sa podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví aj vtedy, ak žaloba bola vzatá späť.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní pred krajským súdom dňa 22.11.2011 (zápisnica o pojednávaní

č. 1. 42) na výzvu samosudkyne, či trvá na podanom opravnom prostriedku, uviedol, že na podanom opravnom prostriedku netrvá. Na to bolo vyhlásené uznesenie, ktorým krajský súd konanie zastavil.

Po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku predstúpil právny zástupca navrhovateľky a uviedol, že sa omylom vyjadril na otázku, či trvá na opravnom prostriedku v tom zmysle, že netrvá, pritom však mal na mysli procesnú situáciu vo vzťahu k podaniu právneho zástupcu zúčastnenej osoby v 2. a 3. rade ohľadne vstupu do konania ako vedľajších účastníkov, keďže toto bolo spomenuté skôr. Ďalej právny zástupca navrhovateľky do zápisnice uviedol, že následok mylného vyjadrenia si uvedomil až po vyhlásení uznesenia a zdôraznil, že na podanom opravnom prostriedku trvá. Zástupcovia odporcu a zúčastnených osôb v 1. – 3. a 5. rade, uviedli, že vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľky pochopili tiež ako nezotrvávanie na opravnom prostriedku.

V uvedenej právnej veci odvolací súd konštatoval, že Krajský súd v Bratislave správne rozhodol, keď konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 O. s. p., nakoľko navrhovateľka vzala opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporcu späť, čím realizovala svoje zákonné oprávnenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež nemohol uznať námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu, nakoľko úkon späťvzatia návrhu urobila slobodne. K namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom odvolací súd uviedol, že pod odňatím možnosti pred súdom konať rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O takúto vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Ak k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo len v dôsledku nedostatkov v aktivite alebo v postupe účastníka konania, príp. jeho zástupcu, nedôjde k naplneniu pojmového znaku odňatia možnosti konať pred súdom. O odňatie možnosti konať pred súdom tak v prejednávanej veci nešlo z dôvodu, že súd prvého stupňa pri prejednávaní a rozhodovaní danej veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a navrhovateľke neznemožnil uplatniť procesné práva priznané

jej právnym poriadkom na zabezpečenie jej práv a oprávnených záujmov; zastavenie konania vyvolal jej právny zástupca svojim postupom na pojednávaní.

Späťvzatie je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. Ak účastník vzal procesný úkon (návrh) späť tam, kde zákon takéto späťvzatie pripúšťa, nemožno toto späťvzatie ďalším úkonom odvolať. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája. Občiansky súdny poriadok na rozdiel od Občianskeho zákonníka dôsledky úkonov urobených v omyle neupravuje. Verejnoprávna povaha procesných vzťahov tiež vyžaduje podstatne vyššiu mieru právnej istoty účastníkov a tretích osôb, pričom právna istota by bola oslabená možnosťou spochybňovať dodatočne už urobené procesné úkony odkazom na vady vôle. Rozhodujúce je, že vyhlásenie o späťvzátí návrhu bolo urobené určite, zrozumiteľne a spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti.

Ak vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. Uplatnený nárok však späťvzatím návrhu nezaniká a možno ho uplatniť znova (R 54/1992).

Ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať (R 60/1999).

Preto prvostupňový súd nepochybil, keď na základe späťvzatia konanie v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 O. s. p. zastavil, neberúc do úvahy odvolanie tohto procesného úkonu právnym zástupcom navrhovateľky po vyhlásení uznesenia. Na základe uvedeného sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/53/2007-53 zo dňa 22.11.2011 a podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. a § 250l ods. 2 O. s. p. ho potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p., § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. tak, že účastníkom

náhradu trov konania nepriznal, nakoľko navrhovateľka nebola v konaní úspešná, odporca nemá nárok na ich náhradu zo zákona a zvyšní účastníci si ich náhradu neuplatnili.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2013

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková